PSALMUL 130

1. [1]Din fundu-adâncului Te chem,
din noaptea cea mai multă,
[2]o, Doamne,-ascultă-mă când gem
și cererea mi-ascultă!
[3]O, Doamne, dacă ai păstra
aducerea aminte
a vinei... cine-ar mai putea
ca drept să-Ți stea ‘nainte?

2. 4Dar Tu în veac ești iertător,
ca toți să Ți se-nchine,
5nădejde-aștept și ajutor
eu numai de la Tine.
Și-aștept făgăduința Sa,
6tot sufletu-mi se-ndreaptă
spre Domnul, pentru-a-L aștepta,
cum straja zorii-așteaptă!

3. O, Doamne, eu doresc
atât
și-aștept ca să-Ți văd Fața,
mai mult, cu mult mai mult
decât
străjerii dimineața!
7 În DOMNUL pune-ți, Israel,
nădejdea veșnic tare,
căci El e DOMNUL și la El
belșug e de-ndurare

4. și de răscumpărări, căci El
e milă și iubire,
[8]El va scăpa pe Israel
de-a lui nelegiuire!